

det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds udtalte sig om, hvad vore Motiver skulde være, tror jeg ikke, at det er rigtig at underlægge os andre Motiver end dem, vi have sagt, at vi have. Det er det ærede Medlem uberettiget til; det er af den Slags Friheder, som det ærede Medlem tager sig, men som man i daglig Tale betegner med et Udtryk, som jeg ikke her skal nævne. Det ærede Medlem er saa ivrig for at modarbejde dette Forslag, at han endogsaa gav de spanske Cortes Anvisning paa at forkaste Traktaten. Dertil skal jeg sige, at vi staa os vist bedst ved fuldstændig at afholde os fra at tale om, hvad de spanske Cortes ville gjøre. Vi kjende vist for lidt her til de Anskuelser og Bevæggrunde, som lede de spanske Cortes, til at vi kunne bedømme dem og fordybe os i Fantaster derom. Naar det ærede Medlem endelig kom ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Krigsstatloven overhovedet kan betragtes som en midlertidig Lov, ligger der for det Første ingen Vægt paa, at Ordene „indtil videre“, som stod i den foreløbige Lov, ikke bleve optagne i den endelige Lov, thi man optager ikke den Slags Udtryk som „indtil videre“ i nogen Lov; det er Noget, man forlængst er kommet bort fra, medmindre man dertil knytter en Betingelse, hvoraf Bestemmelsens Varighed er afhængig, men en saadan Betingelse lod sig jo ikke knytte dertil. Men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at denne Lovs midlertidige Karakter fremhæver ikke blot af dens Navn, men ogsaa af dens anden Del, som omhandlede en direkte Krigsstat. Disse to Skatter, den indirekte og den direkte Beskatning, af hvilke den indirekte bestaar, medens den direkte er falden bort, danne et Supplement til hinanden, men deraf følger ogsaa, at naar den direkte Stat er falden bort, svæber den indirekte i Luften, og saa meget mere er der Fornødenhed for at skride til dens Ophævelse. Jeg fremhæber dette saa meget mere, som det under en tidligere Forhandling for en Række Aar tilbage, da der var Spørgsmaal om, hvorvidt man skulde fornye den direkte Stat, som blev indført ved Krigsstatloven af 1864, blev fra den anden Side som meget afgjørende fremhævet, at den direkte Stat vilde være et nødvendigt Supplement til den indirekte, som endnu bestaar, og folgelig vilde den indirekte Stat uden et saadant Supplement være en Absurditet, for at bruge det Udtryk, som det ærede Medlem brugte. Dengang havde man fra den anden Side Brug for det modsatte Argument. Nu mener man, at den indirekte Stat, der er bleven tilbage, meget godt kan blive staaende og bør blive staaende, lige indtil Regjeringen mener, at man fra dens

Synspunkt kan undvære den. Jeg maa hævde, at denne Stat, der blev paalagt som en Krigsstat for at staffe Midler til at dække en Del af de overordenlige Udgifter til Krigen, har Befolkningen Ret til at faae ophævet, naar de finansielle Virkninger af Krigen ere tilende. At dette forlængst er Tilfældet, det maa man fra enhver Side indrømme; det maa endog de indrømme, der anføre det mærkelige Argument, at vi skulle beholde den for at ruste paant; det er et mærkeligt Argument; thi den blev ikke paalagt, for at vi kunde vedblive at føre Krig.

Finanzministeren (Estrup): Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Høretallet (Tauber) i, at det har været en Hovedanstødssten for at komme til en Toldreform, at man ikke har været enig om, hvilket Beløb der kunde tabes i Statsindtægt, men den ærede Ordfører veed ogsaa meget godt, at der desuden har været mange Uenighedspunkter baade mellem Thingene indbyrdes og med Regjeringen, og at man altsaa paa ingen Maade kan sige, at det er givet, at man ved at komme over Hovedvanskeligheden, ogsaa hurtig, for den 1ste April 1885, vil blive enig om en Toldreform i dens Helhed. Jeg vil isvrigt gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig at være en høist mærkelig Maade, hvorpaa den ærede Ordfører mener at kunne fjerne en saadan Hovedanstødssten, thi hvad er det, der i Virkeligheden sker ved Forslaget? Der sker kun det, at man lader Stenen ligge. Man siger til Vedkommende: Gop først over den Sten, saa komme vi nok over de mindre Stene. Hovedanstødsstenen lader den ærede Ordfører ligge, nemlig Tabet af de 4 Mill.; det er det, den ærede Ordfører kalder at fjerne Hovedanstødsstenen. Jeg skal ikke opholde mig ved de Smaasten, som ikke tidligere have været, og som nu lægges i Veien, f. Ex. at Brændevinsafgiften formindstes i Stedet for at forhøies. Jeg betragter det som en ny Sten, at medens man tidligere har forlangt at tage Bestemmelse om Forhøielse af Brændevinsafgiften tilligemed en Toldlov, forlanger man nu i Forbindelse med en Forandring af Toldloven en Nedsættelse af Brændevinsafgiften. Jeg noterer det kun som en anden og ny lille Sten, som lægges i Veien for Traktaten.

Ordføreren (Tauber): Hvad de smaa Sten angaar, som den høitærede Minister mente skulde blive tilbage, tror jeg ikke, den meget ærede Minister har gjort sig bekendt med det Forslag, som er fremkommet fra